

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 114-06-19 סלע נ' הברמן

לפני כבוד הרשמת בכירה טל כהן אלימלך

התובעים: טל סלע

נגד

הנתבעים: אריה (ליביו) הברמן

פסק דין

עניינה של התביעה היא הפרת הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, שכותרתו "שיגור דבר פרסומת באמצעות מיתקן בזק" (להלן – "חוק התקשורת"; "החוק").

טענות התביעה:

1. התובע עותר לפיצוי בגין הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982, ספאם.
2. לטענת התובע, מעולם לא היה בקשר עם הנתבע ולא אישר לו או למי מטעמו לשגר אליו דבר פרסומת.
3. ביום 14.3.2019 שיגר הנתבע הודעת דוא"ל. ביום 4.4.2019 שיגר התובע מכתב התראה לנתבע וביקש להסירו לאלתר מרשימת התפוצה.
4. יתר על כן, התובע הציע לנתבע להגיע לפשרה אך ללא הועיל.
5. התובע עותר לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין שליחת דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת.
- 6.

טענות ההגנה:

1. הנתבע טוען להיעדר יריבות בשל העובדה כי המייל מושא התובענה נשלח לחברת ספקטיגו ולא לתובע. המייל לא הופנה כלל לנמען ישראלי.
2. כמו כן, ייתכן ולתובע אין כל תפקיד או קשר לחברת ספקטיגו והוא מצא דרך להתחזות למי שנפגע מבלי שכלל קשור לפגיעה. התובע לא הציג כל אסמכתה שהינו קשור לחברה.
3. התובע העביר את המייל לעצמו מאתר החברה (נספח ב').
4. התובע לא ביקש להסירו אף לא במכתב ההתראה שלטענתו שלח לנתבעת. בנוסף, במייל מושא התובענה נכתב בכותרת כי מדובר בשירותי תרגום כפי שהוראות החוק דורשות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 114-06-19 סלע נ' הברמן

5. טענת הנתבע היא כי מדובר בתובע אשר מוגדר כעסק, באשר הוא מפרסם עצמו כעסק ומשכך החריג הקבוע [בסעי' 30א\(ב\)](#) סיפא מתיר לנתבע לשלוח לו דבר דואר באופן חד פעמי ללא הסכמה, מבלי שיהיה בכך להוות הפרה של החוק.
6. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות של הצדדים והראיות שהונחו בפני, וכן לאחר ששמעתי את התובע, הנתבע, ועיינתי בכל אשר הובא בפני מצאתי כי דין התביעה להתקבל.
7. כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, פסק הדין מנומק בצורה תמציתית.
8. להלן הטעמים אשר הביאוני לכלל מסקנה זו.

דין והכרעה

9. בהתאם לחוק, ניתן לשלוח דבר פרסומת לנמען, רק אם זה נתן הסכמתו המפורשת לדבר, בכתב ומלכתחילה. בנוסף נקבע, כי לא נדרש אישור בכתב ומלכתחילה למשלוח דברי פרסומת, מקום בו מסר הנמען למפרסם את פרטיו, במהלך רכישת שירות או מוצר; הודע לו, כי אלה ישמשו לצורך משלוח דברי פרסומת, והוא לא סירב לכך ודבר הפרסומת מתייחס לאותו שירות או מוצר ([סעיף 30א\(ג\)](#) לחוק). החוק אף קבע כי על המפרסם לעמוד במספר כללים הנוגעים לתוכן דבר הפרסומת ולסיווגו ככזה, ובין היתר הטיל חובה על המפרסם לציין פרטיו ולאפשר לנמען לשלוח הודעות סירוב ([סעיף 30א\(ה\)](#) לחוק).
10. כל ההודעה בגינה הוגשה התביעה הינה הודעה שנשלחה לדוא"ל של התובע. בהודעת המייל שנתקבלה לא צוין מיהו המפרסם או פרטיו, צוין הכיתוב "מידע על שירות תרגום", אך ניתנה אפשרות לשלוח בקשה להסרה מרשימת התפוצה, בצד הכיתוב כי "לא תישלחנה הודעות נוספות".
[סעיף 30א\(א\)](#) לחוק הגדיר דבר פרסומת כ"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת...".
11. טענת הנתבע היא כי מדובר בתובע אשר מוגדר כעסק, ומשכך החריג הקבוע [בסעי' 30א\(ב\)](#) סיפא מתיר לנתבע לשלוח לו דבר דואר באופן חד פעמי ללא הסכמה, מבלי שיהיה בכך להוות הפרה של החוק.
12. הנתבע פנה לתובע בעקבות חיפוש שערך באינטרנט אחר חיפוש חברות ישראליות ודרך אוגדן שמאגד סטארטאפים בארץ הגיע לתובע. לטענת הנתבע הודעת הפרסומת נשלחה לכתובת info@spectigo.com, ולא הופנה לתובע באופן אישי ומשכך אין יריבות בינו לבין הנתבע. יש לדחות את הטענה. אין המדובר בחברה או בישות משפטית אחרת. כתובת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 114-06-19 סלע נ' הברמן

- דוא"ל נמצאת בבעלותו של התובע, אשר הקים מיזם באינטרנט ולנתבע יש יריבות עם התובע כבעלים של שם המתחם והאתר.
13. גם אם היה מקום לקבוע כי מדובר בעסק – עדיין אין אלא לדחות טענת ההגנה שהועלתה, מבחינה משפטית. כל זאת גם אם שלח הנתבע את דבר הדואר מתוך אי הבנת החוק.
14. סע' 30א(ב) לחוק הספאם קובע:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

הסעיף האמור אכן מחריג את איסור משלוח דברי פרסומת לנמען שהוא בית עסק, ובלבד שהמשלוח הוא חד פעמי. ואולם מוסיף החריג וקובע תנאי לפיו דבר הפרסומת ששליחתו מותרת הוא של הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת, מבלי לשלוח באותו שלב גם את תוכן הפרסום עצמו, וזאת עד שתתקבל הסכמת בית העסק לקבל פרסומת מאותו שולח. לעניין זה העיר השופט פוגלמן ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (ניתן ביום 4/8/14):

"... ברם פנייה הכוללת כשלעצמה דבר פרסומת אינה יכולה להיחשב פנייה מהסוג המותר בסעיף. אם לא נאמר כך, נימצא מאפשרים לכל מפרסם לשלוח הודעת פרסומת אחת שמשולבת בה גם הצעה לקבל דברי פרסומת בעתיד. פרשנות זו עומדת בניגוד לתכלית החוק. ההצעה שסעיף 30א(ב) סיפה מדבר בה היא הצעה "ניטראלית" שלא כרוכה בה פרסומת של המוצר או השירות שהשולח מבקש לפרסם. (שם, בסע' 16 לחוות דעתו)

15. במקרה דנן הנתבע שלח לתובע דבר דואר שאין בו רק הצעה לקבל ממנה פרסומת, תוך בקשה להסכמת בית העסק, אלא שלח גם את הודעת הפרסומת עצמה, שיש בה תוכן שיווקי, בהיות מציע שירותי תרגום (נספח ב' לכתב התביעה). מכאן שאין החריג חל על המקרה ואין בו להוות פטור מאחריות של הנתבע. מדובר בדבר פרסומת כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק.
- מעבר להפרה משמעותית זו בכותרת ההודעות לא מופיעה המילה פרסומת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 114-06-19 סלע נ' הברמן

16. לאחר שקבעתי כי ההודעות מהוות דברי פרסומת ומפרות את הוראות החוק יש לבדוק האם שליחת ההודעה נעשתה ביוזעין, כדרישת סעיף 30א(י)(1) לחוק התקשורת. סעיף 30א(י)(5) קובע חזקה, לפיה: "חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כך ביוזעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת".

הנתבע לא הרים את הנטל המוטל עליו בהקשר זה, ועל כן אני קובעת כי הוא חב באחריות כלפי התובע.

גובה הפיצוי:

17. בהתאם לסעיף 30א(י)(1): "שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".

סעיף 30א(י)(3) מציין את השיקולים, אותם יש לקחת בחשבון בעת קביעת גובה הפיצוי, כאשר הסעיף אומר במפורש כי לא מדובר ברשימה סגורה של השיקולים, ובמקביל הוא קובע כי אין להתחשב בנזק שנגרם לנמען. "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה: (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו; (ג) היקף ההפרה".

18. בבית המשפט העליון נידון סעיף 30א לחוק התקשורת והותוו בהם כללים מנחים לקביעת שיעור הפיצויים בהתאם לסעיף זה, בשני פסקי דין רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014) (להלן – "עניין גלסברג"), רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.2014) (להלן – "עניין חזני"). וכך נקבע בעניינו של חזני על ידי כבוד השופט פוגלמן:

"להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתו, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 114-06-19 סלע נ' הברמן

לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך. סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו"

19. גובה הפיצוי נתון לשיקול דעתו של בית המשפט תוך שיש לקחת בחשבון את אמת המידה שקבע המחוקק בסעי' 30 (ג) לחוק הספאם בצד נסיבות ההפרה בכל מקרה.
20. במקרה זה דבר הפרסומת שוגר ללא הסכמה מפורשת מראש לקבלת דבר הפרסומת, והנתבע אף לא ציין בכותרת ההודעה כי מדובר בפרסומת.
21. לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר בנתבע אשר הוגשו נגדו תביעות רבות אשר מסרב להפנים ולהבין את חשיבות השמירה על החוק, וממשיך לשגר דברי פרסומת בניגוד לחוק. אלו נסיבות חמורות למדי לפי אמות המידה שנקבעו בפסיקה, והן מטות את הכף לפסוק פיצוי ברף הגבוה.
22. בהתחשב בשיקולי הרתעת נתבעים פוטנציאליים, תימרוץ הגשת תביעות יעילות, תימרוץ אכיפה אזורית של החוק מצאתי לפסוק לתובע פיצוי כולל בגובה של 1,000 ₪.
- לסכום האמור יש להוסיף הוצאות משפט ע"ס 500 ₪.

סוף דבר

23. אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע 1,000 ₪ בתוספת 500 ₪ הוצאות משפט, וזאת תוך 30 ימים מהיום.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 114-06-19 סלע נ' הברמן

זכות להגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 15 יום ממועד מתן פסק הדין.

ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

טל כהן אלימלך, רשמת בכירה

